

אותי. ניסיתי לעקוף אותו חזרה. בסוף התעצבתי, והלכנו מכות. מכאן, הידרדרו העניינים במהירות — עד שקיבלתי מאסר. בכלא רמלה ישבתי עם קבוצה של צמרת עולם הפשע: אנסים, רוצחים, וכי' דומה. היו שם איוה 25-20 איש. רק אחרי שהשתוללתי וביליתי בצינוק, הצלחתי לקבל תא בודד לעצמי. הצינוק זה משהו. חור של 80 על 80 ס"מ. באורך שני מטר. בדיוק בגובה בן אדם שוכב על מיורון. כל המחשבות שלי בצינוק הלכו רק בכיוון אחד: לצאת משם, ולהתגסק בחברה שעשתה לי את זה.

אבל ברגע שיצאתי, שכחתי מכל הר כעס. רק הייאוש נשאר. מה ששיגע אותי בבית הסוהר, זה שבי חוץ — אתה בן-אדם. יש לך זכויות, שרכשת לעצמך במעמדך. כשאתה בפנים, אתה כלום. סתם מספר. לעבור ממצב כזה, של סתם מספר, לי זוכה בפרס ראשון, לעיני כל העם — זו חווייה שלא שוכחים. זה סיפוק עצום, עצום. אין מילים לתאר."

מהצמרת —

לכלא

א על שמוליק קראוס יותר חוויות, יותר אסונות והצלחות, יותר תפניות גורל, ירי תר הרפתקאות, מאשר על רבים אחרים שהגיעו לזיקנה מוסלגת. אופיו התקיף, המסוכן, התפרצותיו החריפות, וכיש רוגותיו הברורים, הפכו אותו לד"ר ג'קיל ומיסטר הייד של הבורהימה הישראלית. השבוע, כאשר זכה שירו, מבוצע בידי להקת הטוב, הרע, והנערה — כשהנערה היא אשתו — במקום הראשון, אפשר היה להחליט להעניק לו את התואר: הטוב, הרע, ובעל-הנערה.

הגבר השחרר, יליד ירושלים, היה תמיד טיפוס חזק, שתלטן, בעל מגנטים נדיר שמשך אליו נשים כמו פרפרים לי מגורה. הוא זכה לפירסומו הגדול הראשון כאשר הקים, יחד עם אשתו, ג'וזי כץ, ואי ריק איינשטיין, את להקת החלונות הגבוהים.

בצורה אופיינית, זינק שמוליק אל עולם הפיזמונים בין-לילה. בלי לדעת אפילו תווים, חולל באחת, מהפיכה בארץ, הן מבחינת סוג השירים שהלחין, הן מבחינת צורת הגשתם.

וכמו שעלה גבוה — כך נפל נמוך. אחרי העלייה, באה המפלגה. הוא הואשם בשורה ארוכה של אישומים, מתקיפה ועד החזקת סמים. היה זה לאחר שורה ארוכה של צרות אישיות. שני הוריו, אליהם היה קשור מאוד, נפטרו. תקופה ארוכה, לא יכול היה להמשיך לכתוב. מעיין הי צירה נסתם. כך, הגיע לכלא.

גיטרה —

תמורת תיספורת

ב כלא, נאבק על דבר אחד: הרשות להחזיק גיטרה. תקופה ארוכה סירב מנהל כלא רמלה למלא את בקשתו. לבסוף, הציע עיסקת חבילה: שמוליק יסכים להסיר תפר, לקצץ את רעמתו האדירה — תמורת גיטרה. שמוליק הסכים. הגיטרה עזרה, אך לא מספיק. כשיצא, מיהר אל כדוריהשינה.

היתה זו אשתו שהצילה אותו ממוות. שלושה ימים שכב חסר-הכרה, ללא תנועה. ג'וזי, שהחליטה לחזור הביתה יום מוקדם מהמתוכנן, מצאה אותו, לדברי הרופאים, ברגע האחרון ממש. באיכילוב, המשיך להיות חסר הכרה חמישה ימים נוספים. צד גופו, עליו שכב שלושה ימים ללא תנועה, נפגע בדלקת חמורה. שמוליק נזקק לשורה ארוכה של ניתוחים, כולל השתלות עור, שלא נסתיימו עד היום. עד היום אין הוא יכול לשכב, אלא על ביטנו. גם ההליכה קשה עליו עדיין. כאשר עלה על הבימה, נוכח עיניהם של צופי הפסטיבל, הצליח ללכת זקוף — במאמצים לא קלים.

לאחר שהרופאים באיכילוב הצילו את חייו, הועבר שמוליק להדסה בירושלים, להמשך הטיפול והניתוחים. לאט, אבל בטוח, השתפר מצבו. הגופני בלבד. הנפשי — לא. הוא ויתר אמנם על רעיונו המקורי, אולם מהיאוש לא השתחרר. הוא נגמל אמנם מהסמים — ואפילו מסיגריות — אך נותר חסר עניין בחיים. מאז שיצא מבית-החולים, ועד לפני זמן מה, לא נראה כמעט בחוץ.

הסורר

נכנע

ש מוליק לא היה היחיד שנפגע. לא פחות נפגעה גם אשתו, ג'וזי. קשה היה, בתקופה האחרונה, להכיר בה את (המשך בעמוד 26)

הרגע הגדול שמוליק קראוס מקבל את הפרס, על בימת, בנייני האומה, מידי יו"ר הנהלת רשות השידור, ולטר איתן. באותו רגע, נזכר בשנת השפל שעברה עליו, כאשר נותר ללא ידיים כמעט, והנפש היחידה שבאה לבקרו, בחודשי שהותו בבית-החולים, היתה המשוררת הקשישה (72) מרים ילן-שטקליס, שהכירה את שמוליק כאשר הלחין את שירה, "הבובה זהבה".

טוב, רע ובעל-הנערה

עבור הפסטיבל, אצל אהוד מנור ושמוליק קראוס — מובטחת ללהקה הצלחה לתוכניתם עוד לפני הצגת הבכורה. התוכנית תכלול להיטים מפורסמים של שנות הארבעים, משל ג'ורג' ג'רשוין, אירווינג ברלין וחמישה פזמונים של שמוליק קראוס

לפני הניצחון להקת, "הטוב, הרע, והנערה" בתצלום-פירסומי, לקראת הופעת-הבכורה — לפני שזכתה בפרס הראשון. בעקבות ביצועה המוצלח של השיר, "טוב לי לשיר", שהוזמן על-ידי רשות השידור, במיוחד